

Lwowska Naukowa Biblioteka im. W. Stefanyka NAN Ukrainy.

zespół (fond) 45.

Archiwum Dziaduszyckich

Część II. Autografy Biblioteki Poturzyckiej Dzieduszyckich.

142. Gubrynowicz Bronisław: listy. 1904-1910 (3).

344

Fig. II-III 2/2

Tuberculur (Giebignowicz) Friesenb.
ex. lobk.

Niem. i bieżąca raportka (zapiska) do Friedla
Wybrany z wyrobów pyknicznych do wyrobu.

1908, 19.07. 1910

ex. lobk.

ex. nowe

3 duc. Sapo (2 r.)
(1 bieżąca)

Dowiesieni Zapo (AMP 341-344)
Koperta do południowej części
wsp. Rok 1683

2 duc.

BIBLIOTEKA
ZAKŁADU NARODOWEGO
IMIENIA OSSOLIŃSKICH.

We Lwowie, dnia ..... 9/m 1900.

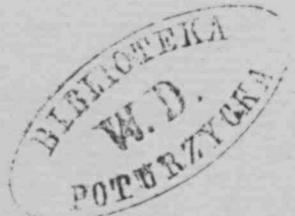
1

Xashare tam!

Moje serce w gali sposobiło mię przejazd i tam, tam, tam do
Armenii nie dojechać nie udało; przejazda nie do winy i w skonczone godziny o pnie
branecie. Pełnego obyczaju - zemsta na rozwinięciu austro-węgryf.

Twoje wyraz najgłubszego poznania

Br. Eulymowicz

Laskava Pan.

2

Печанань умежав, ве до ти-перг погоди ве
Міас; посадиши від сюди на 2 днів і відє. Але від пер.
121, 90 міс.

Міс усіх приступів погоди

18/10/1887

Dr. Schley

REDACYA
»PAMIĘTKI LITERACKIEGO«
(Ossolineum).

We Lwowie dnia 15/16 1904

Lwowskie Pan!

Uprzejmie proszę za przyjęcie mojego, mewy
profesjonalnego i radykalnego, kierunku do gromadzenia
jako biblioteki mowej. Mażysty wice dyrektorów i
profesjego skarbić mieliśmy, o której w chwilę iż mowa,
mam nadzieję.

Czy w gromadzenie popularne i wiele jest skarbu?

Mogłoby jasno

Dr Wm. Gubrynowicz

dowiedział, kiedy przestrzeżony faktorkę złapał i kartę ją wydarlszy przeczytał. 4

Wjazd na margrabstwo księcia jmści pana margrabiego Stanisława^{1. m. December v.} oraz i przysięga ~~pierwszego grudnia~~; i nie poszczęściło się też, bo się niedługo panowało. A przecie to zawsze obserwować trzeba i wystrzegać się.²⁾ Tego roku wojska nasze na miejscu stały, ~~że~~ nic nie robiły. Bulawę wielką dano panu Jabłonowskiemu³⁾, polną panu Sienawskiemu.⁴⁾

Panisi
R o k 1 6 8 3.

~~Rok pański 1683. Daj Panie Boże szczęście i zacząłem tamże w Olszówce. Rozpoczął się ten rok weselom jmści pana margrabiego z jej mścią panną Branicką. Daj Boże, żeby cały był wesoły aż do końca!~~

~~W tym roku Sejm warszawski nastąpił, na którym przymierze zbrojne po wielkich zmatach i narażach stanęło cum imperio et Republica Veneta contra protestantem Provinciam et cesarstwem i fonszaz memocką przeciw potędze otomańskiej. Niechże Bóg pobłogosławi te pobożne intencje monarchów chrześciańskich i całego chrześciaństwa. Wiedeń w wielkiej od Turków opresyi, wojska cesarskie już go odstępowały, nie mogąc wytrzymać, bo zaraz za pierwszym napadem dużo Niemców nacięto, nabrano i z pola zegnano. Wiedeń atakowano, dziury w murach porobiono, szańce minami porozrywano, miny pod miejskie bramy pozaprowadzano, że już Wiedeń ledwie, ledwie oddychał; właśnie, kiedy owo mocny słabego nasiędzie d za gardło ścisnie, już ów nie myśli, żeby mu się wydał, ale tylko, żeby upięgo uprosił milosierdzia. Była prawda w Wiedniu ^{processum regis} wielki, komendant dobry kawaler, general Staremburg¹⁾, armaty i prochów²⁾ podostatku, prowiantów też ^{quantum possit} desyce, ale cóż, kiedy to przeciw teraźniejszym sposo-~~

1) Myślickiego. 2) Pierwego grudnia 3) 06. XI. 325 ms. 9 4) 06. XI. 325 ms. 11.

5) Przymierze zbrojne (6) Po wielkich zmatach i narażach z cesarstwem i reprezentacją wenecką przeciw potędze otomańskiej. 7) I całego chrześciaństwa.

8) Pierwotnie nazwanego przez oręczce (9) Lekkie, lekkie oddychające (10) Kadziga

11) Ernst Rüdiger hr. Starhemberg (1635-1701) generał-feldmarszałek aust.

12) Desyce

bom dobywania już nie masz i jednaj pod słońcem fortecy,
 żeby ~~własnym~~^{swą} mestwem wytrzymać miala. Inaczej to bywało
 owych lat, gdy kamikami ~~z~~ oszczepami do siebie ciskali, ta-
 ranami mury tlukąc; a inaczej teraz, kiedyto granaty, bomby,
 i kartaczki wypuszczają: kiedy z okrutnych kartanów⁴⁾ jako
 cebry kule wylecą, kiedy uczynią deszcz ognisty i przez pan-
 cerzy przez losią skórę i przez wszystkie ubiory ciało aż do
 kości przenikając i jak świdkiem wiercący; kiedy wyrzucają
 ogień okrutnymi fotorami lud zarażające, mortyfikujące i pra-
 wie ~~powietrzo~~^{nestorów} merowe robiące; kiedy poślą inde żywioły
 korumpujące i wody ~~do użycia~~^{secie} potrzebne trującze; kiedy na
 ostatek rozumiesz, że bezpiecznie stoisz na ziemi od Boga i
 natury mocno ugruntowanej, a nie wiesz, co się pod tobą
 dzieje, że w tej minucie ~~wraz~~^z z miejscem, na którym stoisz,
 z beluardami, kamienicami potężnie wymurowanymi jako
 mucha wylecisz z dymem pod obłoki. Już teraz forteca na to
 tylko potrzebna, żeby furman nie wyjechał przedtem
 z miasta, ~~nie zapłaciwszy siana~~ ^{w przed} w gospodzie, albo
 żeby wilk pana burmistrza nie porwał spящego; ale żeby
 miała która wytrzymałość dobywanie inwencji teraźniejszych,
 takiż nie masz⁵⁾. Tak i wiedeńska forteca. Któżby bowiem
 spojrzałszy na piękność i fortyfikacyjną jej nie pomyślał, że
 takiemu działowi chyba Boska, ~~nie ludzka~~^{ale} dokuczyć może ręka;
 a patrzcie, przez krótkie, ~~we dwóch miesiącach~~^{do dwunastu dni} obieganie jaka po-
 niosła ~~szkoła~~^{szkoła}, kiedy ~~nie pokonana~~^{ale zawsze} skończenia
 i juri extremitis labortus⁶⁾ upadła wstrząsniona już na swoich siedlach, już od pana i na-
 rodów swego pozbawiona była wszelkiej pomocy, bo tak byli
 Niemcy shukani i serce stracili, żeby się i samym Tataram zatrzymać
 nie umieć, ~~nie być~~^{ale} dopiero Turkom oprzeć nie umieć. Rąbano w każdym
 potkaniu ~~potkaniu~~^{potkaniu} jako drwa Niemców nieboraków. Wiednia tedy, jak
 mówię, już nic nie trzymał, tylko jedna nadzieja pomocy
 wojska polskiego, o którym przecie miewał wiadomość Sta-
 remberg przez skrytych szpiegów od cesarza posłanych. Już

1) Precio słownictwem sposobem dobywania 2) Własnym mestwem 3) Drzga. bonty.

4) Kartan albo muralem = armata wielka mówiąca kule 48-funtowe 5) Utrzy

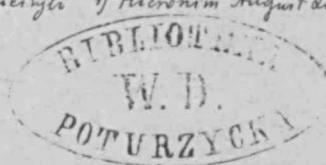
6) Mortyf. (2. kci.) - usmiercić 7) Powietrza mroze 8) Dzikie tło 9) Serwetnicie

10) Ob. 11. 46 w. 1. 11) Zdobyczenie 12) Takiemu dziedzic 13) Mordotwierne 14) Nie

potkanane 15) Szkoła 16) Ostrosłami robiące 17) Ostalione 18) Wszelkiej
 pozbawionej pomocy.

tedy niebożeta owe dziury powybijane i prochami powysadzane piersiami tylko swemi zaślaniali a poddanie i warunki poddania już dawno postanowione odwłoczyli odé dnia do dnia. Wiedzielić i Turcy, ze Polacy idą na pomoc albo raczej na odsiecz, ale temu nie wierzyli, żeby sam król w swojej cesbie i żeby całe szto wojsko, ^{i kiedyś godzina określona} ale wyprowadzony, że pewna cześć wojska; dla tego powoli sobie poczynali i nie zbyt przyspieszali wzięcie fortecy, mnięj się obawiając tych posilków i biorąc miarę: „Jeżeli tak wielkie wojska niemieckie pięrszego zaraz impetu wytrzyma nam nie mogły i teraz w oczy zajrzyć nie śmieją, choć im o stolicę ich państwa chodzi, choć przy swoich śmieciach, pewnie i ta garść polskiego wojska nie zyjejuje nas.“ Już tam był u cesarza kawaler Lubomirski ^{wraz} z tymi Polakami, których za cesarskie pieniądze zaciągano, i dobrze tam stawali, lubo też tak było, ^{że} i mótleszku nażaciągano: ^{że} lada pokojowy, to pan rotmistrz, ^{że} pan porucznik; lada pacholec przyszedł piechota na zaciąg, kupiono mu konia, to pan towarzysz. A po staremu Niemcy dawali im dobre słowa, ale się to działo ^{pod} dobrym wodzim. Kiedy tedy król wybierał się na tą kampanię, była ochota we wszystkich ludziach taka, że duszkożby było⁶ i ptakiem jak najprędzej przelecieć. A znak to już był przyszlej fortuny; nawet sam król z taką jechał fantazyą, właśnie jak po pewne i nieomylnie zwycięstwo; bo zaraz i historyków, żaretałogów ^{inventorum}, żeby jego i narodu polskiego dzieła pisali i głosili, zaciągnął z sobą. ^{i hiernum} Kochońskiego nie insta intencja na tą ^{inventorum} zaprosił wojnę, tylko żeby przypatrzył się i umiał godnie opisać zwycięstwo. Nawet w ten dzień, kiedy już miał Kraków wsiadać na koń,

- 4) Nowożej osobre. 2) Sa druh. 3) Omierzły spieszny. 4) Hieronim August dalmat. skii, kawaler malteński.
 5) 45 rnp: rochmister
 6) Duszkożby byto = aby to, o qdy by to.
 7) Arcatalog (z grec.) = gospodzic emory; granegiryta.
 8) Sczarygan Kochowski, poeta (1630 - 1699.) do wyprawy ciężistkiej ochronie os i mocy jego narodziny i wie: ^{i hiernum} numerarius bellum adversum Turcas ad Vicunam et in Hungaria. anno Chr. 1683 gesti. (Cracov. 1684). Turco bracia albo pierwi Michaela vy barionego. (t. 1684.)
 9) Godnie. 10) 15, diopria.
-

słyszałem z ust jego te słowa: „Boga proszę, żebym ich tam tylko zastał, ^{niech} a nie trudno będzie w Polsce o tureckie konie.“ Tak mi dziwnie było usłyszawszy potem o zwycięstwie, jak to on ^{prophetico spiritu} przecikim duchem mówił, co się wkrótce stało. Niektórzy natenczas szemrali przeciwko tym słowom mówiąc: „Dla Boga! żeby go P. Bóg nie skarał, jeżeli to z hardości mówi, bo to przecie ^{um posłani et aeris regnum est.} z poężnym i zwycięskim ludem sprawa.“ Ale snać że to mówił z ufności w Bogu wielkiej, kiedy się tak stało. Lacque! Oczekwał król na wojsko litewskie długo, a tu lecą od cesarza poseł za posłem, prosiąc ^{alla} Boga, żeby pospieszyć, bo Wiedeń ginie. Już tedy Litwini nie mogąc się doczekać poszedł król, ^{wrote solemn} sluby uroczyste Bogu uczyniwszy; ^{attempcam 41} pchnowanie krajów russkich Potockiemu, kasztelanowi krakowskemu, zleciwszy, a królowę zaś w Krakowie osadziwszy. Jak król wszedł za granicę, prowianty ^{magnes.} dla wojsku wielkie dawano i wygody czyniono. Szedł jednak król z wojskiem ^{wielkim} pospiechem obawiając się, żeby Wiedniowi nie było ^{magis bellum} jakumar-^{temu kadzidło}, któremu ^{już też} natenczas Turcy, ^{gdy się} dowiedzieli o zbliżającym się polskim wojsku, mocno poczeli dogrzewać. Bo dowiedziawszy się cesarz turecki o połączoniu ^{konfederacj}, obawiając się przecie téj, która go nie minęła konfuzy, posłał emira ¹⁰ do wezyra pod Wiedeń i zarazem postał mu postronek ^{z żartem} upewniając go, że nie minie eię ten postronek na szyje, jeżeli w tych dniach Wiednia nie wezmiesz; bo tobisie zachciało téj wojny, tobisie też za to odpowidać należy, jeżeli ^{mało efektu pogodzie} niepomyślny końiec weźmie. To zdrajca Janczarów przekupował, poił, ażeby odważnie stawali; a niewolników gnał, przodem przed Janczarami do szturmów; sam ^{zaś} jako wściekły latał, ten postronek włożywszy sobie na szyję, ^{desperat} chęcią, prosił przez wielkiego proroka Mahometą, aby pamiętali na sławę niezwycięzonego narodu swego; aby ^{regnabat} mieli wzglad

1) Prorockim duchem 2) Szemrali 3) Z poężnym i zwycięskim ludem sprawa jest.

4) Pchnowanie. 5) 16.12.1683. 6) Wojna polsko-turecka, brat nowy pod Chocianowem; 7) 1683-1689.

6) Z wielkim pospiechem 7) Po wojnie pomoc 8) Mokrane 1683-1687.

9) Konf. 10) Emir 11) arab. = naczelniczka, głoszarka.

11) Karol Mustafy 12) Niepomyślnie

Skanowanie i opracowanie graficzne na CD-ROM :

ul. Krzemowa 1
62-002 Suchy Las

www.digital-center.pl
biuro@digital-center.pl
tel./fax (0-61) 665 82 72
tel./fax (0-61) 665 82 82

Wszelkie prawa producenta i właściciela zastrzeżone.

Kopiowanie, wypożyczenie, oraz publiczne odtwarzanie w całości lub we fragmentach zabronione.

All rights reserved. Unauthorized copying, reproduction, lending, public performance
and broadcasting of the whole or fragments prohibited.